

Scrisoare de Informare: *MARTIE*, 2016

„Se gândește la un ogor, și-l cumpără...” Proverbe 31:16a

În general, Proverbe 31 scoate în evidență virtuțile femeii cinstite și modul în care aceasta se raportează la soțul ei și la toată casa lor. Prin urmare, avem tendința să atribuim acest capitol, în mod particular, femeilor. Dar oare Biserica, Mireasa lui Hristos, nu ar trebui să-și însușească și ea aceleași caracteristici în modul în care se raportează la Mirele Său și la Împărăția Lui? Cred că da!

Bunăoară, versetul citat mai sus, „se gândește la un ogor și-l cumpără,” îl găesc foarte relevant în privința misiunii, dar și în etapa la care ne aflăm acum la Centrul Român de Studii Transculturale.

Faptul că femeia aceasta „se gândește” la o investiție pe termen lung, implică faptul că până acum, prin munca ei, a adunat niște resurse pe care caută să le folosească cât mai înțelept, astfel încât, profitul să fie exponențial. Probabil anticipează că familia ei va crește, iar spațiul prezent nu este suficient de încăpător. Astfel, gândurile ei par să se oprească asupra unui ogor specific, ceea ce înseamnă că deja cunoaște multe detalii despre acel teren și-i place. Poate l-a vizitat de câteva ori sau poate că se află chiar în vecinătatea casei ei. După ce conștientizează valoarea acelui ogor, știe că trebuie să ia o hotărâre. Deși nu se grăbește în a lua decizia finală, această femeie nu rămâne indecisă, ci, în urma unei evaluări atente, trece la acțiune, „și-l cumpără.”

Sunt mulți creștini care, prin pregătirea lor, prin meseriile lor și, în special, prin umblarea lor cu Dumnezeu, au dobândit resurse și daruri extraordinare, pe care ar dori să le folosească în modul cel mai înțelept, pentru Împărăția cerurilor. Unii se gândesc la cât de grea este viața creștinilor în țările persecutate, alții ascultă mărturiile misionarilor și sunt răscoliți de riscul pe care și-l asumă aceștia pentru a duce evanghelia în țările dificile. Sunt creștini care merg în călătorii de misiune pe termen scurt, iar viețile lor nu mai sunt la fel după o astfel de experiență. O expunere serioasă la nevoia de pe câmpul de misiune îl va determina pe creștinul autentic să se gândească în ce mod ar putea face ceva pentru misiune.

Și totuși, mă întreb, câți creștini vor trece la acțiune? Câți se vor ruga pentru mântuirea popoarelor? Câți vor face un angajament de susținere financiară a misionarilor? Câți vor fi gata să plece ca misionari? Vestea bună e că numărul creștinilor cu „acțiuni” în ogorul numit „misiune” este în creștere!

Ești și tu unul dintre ei?

Studentii de azi și de mâine ... un ogor pe care-l semănăm!

Studentii de anul I au revenit la campus în 17

februarie. Entuziasmați să fie din nou împreună, primele zile de curs au fost un bonus la dorința lor de a studia mai aprofundat Scriptura, sub predarea minuțioasă a fratelui pastor Samuel Cristian. Acest bonus de „Exegeză-Hermeneutică” a ajuns precum o „măsură bună, îndesată, clătinată, care se varsă pe deasupra,” pentru că, spre bucuria studenților, fratele profesor s-a oferit să vină în fiecare zi de marți și să țină cu ei un studiu biblic între 7:00 – 8:45 am. Dar tocmai pentru că inimile și mințile studenților de anul I se aseamănă cu un ogor proaspăt arat, considerăm că se merită să semănăm din belșug Cuvântul, și fiecare profesor contribuie în acest proces.

Atmosfera din campus e una diferită de restul anului școlar. Pentru că studenții de anul II sunt încă în misiune, cei de anul I se străduiesc să studieze mai mult, să fie mai eficienți în practică și să lege relații mai strânse unii cu alții. Mai mult, au început să se gândească la noua generație de studenți, la colegii lor care la toamnă vor fi studenți de anul I. Astfel, au căutat modalități practice de a pregăti venirea lor la campus. Bunăoară, în prima noastră zi de post și rugăciune colectivă din acest semestru, am cerut Domnului să trimită la CRST pe cei chemați de El, pe care, prin intermediul școlii să-i echipeze pentru misiune. Apoi, în prima duminică din acest semestru am făcut o vizită de promovare în cadrul Bisericii Baptiste „Speranța” din Constanța, iar, în luna mai avem planificate mai multe vizite de acest gen în bisericile din țară. Credem că ceea ce semănăm acum în post și rugăciune, cu lacrimi și credință, va duce la un seceriș cu bucurie.

CRST: trei băieți – Ștefan V., Răzvan O., Cristi G., și două familii – Larisa&Samuel B., Paul și Eunice S., împreună cu fiica lor, Salome (Eunice și Salome lipsesc din fotografie). În multe din vizitele pe care le-am organizat în Turcia, Dumnezeu a atras atenția studenților asupra nevoii de evanghelizare a acestui popor și unii s-au întors misionari în Turcia sau în alte țări islamice. Ne rugăm ca la încheierea acestei misiunii, măcar unul dintre studenți să se gândească la Turcia ca la un ogor pe care să-l „cumpere”.

Turcia ... un ogor pe care-l vizităm!

Visul fiecărui student CRST este să ajungă pe câmpul de misiune, dar acest vis se împlinește pas cu pas. După ce se familiarizează cu misiunea din Dobrogea, spre finalul anului I planificăm o călătorie de misiune pe termen scurt într-o țară islamică din apropierea României. De-a lungul anilor, Turcia a rămas o destinație permanentă, pentru că și nevoia de misionari pare să fie la fel. În perioada 19-26 martie, pastorul Iacob Nicolae, liderul departamentului de rugăciune pentru misiune din cadrul APME, va conduce spre Istanbul o echipă de șapte studenți

Magda, Egipt

Claudia, Indonezia

Andrei & Tiberiu, Bangladesh

Egipt, Indonezia și Mongolia ... ogoare arvunite de studenții de anul II

Mulțumim pentru susținerea în răgăciune a studenților de anul II. Fiecare și-a desfășurat călătoria de misiune sub protecția Domnului! O parte din ei sunt încă pe ogor.

Magda și Elisabeta au plecat în Egipt din 14 ianuarie. Timpul petrecut acolo a fost extraordinar. Cel puțin, pentru **Magda**, experiența aceasta a fost definitorie. Iată ce mi-a scris cu puțin timp în urmă: „*Ina, îmi doresc să influențăm în bine oamenii de aici, să fim Mesajul. Am văzut cum inimile egiptencilor au fost mișcate prin ceea ce le-am spus. Pentru asta chiar îmi pare rău că se apropie timpul plecării, tocmai acum când m-am obișnuit cu oamenii și cu echipa Live Dead. Aici mi-e foarte bine! Ador oamenii din Cairo. Continu să mă rog pentru următorul pas, dar mă gândesc la revenirea mea imediat după absolvire. Chiar dacă nu stăpânesc bine limba engleză, sunt foarte încurajată când văd progresul la limba arabă, obținut prin studiu. Mă voi axa numai pe engleză după absolvire, mă voi acredita și voi birui!*”

Același entuziasm răsună și din inima **Claudiei**, care se află în Indonezia. Iată ce ne transmite ea: „*eu sunt bine, de două zile am ajuns din junglă și resimt oboseala în trup, dar asta nu mă împiedică să mă bucur de ultimele zile petrecute aici! Sunt recunoscătoare lui Dumnezeu pentru că mi-a deschis inima față de această națiune și m-a umplut de compasiune față de triburile animiste și hinduse pe care le-am vizitat, astfel încât să mă pot întoarce aici cu inima plină de dăruire și gata de luptă.*”

Marius și Rut I. s-au întors din Mongolia la finalul lunii ianuarie. După această călătorie, Domnul le-a confirmat că locul lor de slujire este Mongolia. Astfel, aflați deja în procesul de acreditare prin Agenția Penticostală de Misiune Externă (APME), cei doi au în față etape importante. Primul lor copilăș se va naște la începutul lunii mai, apoi, după absolvirea școlii de către Rut, ca familie vor intra în linie dreaptă cu pregătirile pentru plecarea în misiune.

Andrei și Tiberiu se află în Bangladesh. Pentru primele zece zile au fost însoțiți de o echipă de români, condusă de fratele Mircea Deteșan Jr. În rest, focalizarea lor a fost să slujească tinerilor din Bangladesh, alături de misionarul Octavian R. O bună parte din activități le desfășoară printre studenții din universitate. Iată ce ne transmite Andrei: „*A mai rămas un timp scurt până la întoarcerea noastră. Ne dorim ca Domnul să ne păzească în continuare, să ne dea înțelepciune și ungeri când vorbim cu tinerii, să le pregătească inimile ca pe un pământ bun în care sămânța să prindă rădăcini și să aducă rod. Pe mine și pe Tiberiu să ne călăuzească în decizia cu privire la alegerea câmpului de misiune.*”

Campusul CRST ... un ogor îngrijit, dar care necesită lărgit!

Încă de la începutul acestui an am văzut cum Dumnezeu a cercetat oameni credincioși din diferite zone ale lumii pentru a veni în sprijinul lucrării CRST. Vocea unei simple femei a făcut ca doi frați, ambii de meserie parchetari, să se pună în mișcare: un frate a donat banii necesari cumpărării parchetului, iar celălalt frate s-a ocupat de manoperă, așa că semestrul doi l-am început cu miros de lemn proaspăt în campus, ambele clase având acum parchet nou. O soră ne-a oferit suportul necesar cumpărării a două tone de motorină, pentru încălzirea campusului. O altă familie a ales să doneze specific pentru nevoile studenților, venind în sprijinul lor, în special pentru călătoriile de misiune.

Astfel, trăirea prin credință din toți acești ani face ca în această etapă a școlii să ne propunem **un proiect de extindere a campusului**. În repetate rânduri, mai ales toamna, când avem cursurile de islam, numărul studenților și al participanților la cursurile modulare este mult mai mare decât spațiul de cazare pe care-l avem la campus. De multe ori a trebuit să închiriem camere sau să spunem participanților că nu-i putem primi decât dacă își rezolvă problema cazării. Constanța este un oraș scump pentru a închiria. De aceea, această atitudine a femeii din Proverbe 31:16, „*se gândește la un ogor și-l cumpără,*” ni se aplică și nouă la campus. Ne gândim la un apartament, sau la o extindere a campusului. Acest proiect am vrea să-l realizăm până-n toamnă. Dacă doriți să investiți în această viziune, ne-am bucura să știm că avem cu cine porni la lucru. Proiectul acestei extinderi este un adevărat „urias” pentru noi, avem puține resurse, însă, înaintăm în Numele Domnului, încredințați că în această școală vor fi tot mai mulți tineri români care se vor pregăti să fie lucrători în Marele Seceris.

Rugăciunea pentru noi lucrători pe ogor ... ingredientul recomandat de Isus!

Așa cum reiese din cele menționate până acum, vă invităm să mijlociți împreună cu noi pentru:

- călătoria echipei CRST în Turcia, 19-26 martie. Cerem protecție fizică și spirituală peste fiecare membru, iar călătoria cu mașina să se desfășoare în siguranță și Domnul să le vorbească studenților. Un motiv special de rugăciune pentru biserica din Turcia este începerea unei lucrări cu copiii. Din cauză că este ilegal să vorbești copiilor despre religie, grupele de copii și de adolescenți lipsesc din biserici.
- noua generație de studenți. Secerișul este mare. Ca școală existăm pentru a echipa noii lucrători. Cereți ca, încă de acum, Domnul să atingă inimi, să facă chemare, să dea confirmări și să împuternicească noi lucrători pentru misiunea Lui.
- pentru proiectul de extindere a campusului. Domnul să ne călăuzească în pașii pe care trebuie să-i facem și să ne dăruiască resursele necesare. Vă mulțumim!

Cu prețuire, Ileana (INA) Hrișcă – director executiv CRST

Bordul de conducere: Gheorghe Rițișan, Rick Cunningham, Ileana Hrișcă, Allan Lind, Daniel-Ioan Bote, Daniel Bujeniță, Daniel Hădărean.

Fundația “Centrul Român de Studii Transculturale”, Cod Fiscal: 7892276, Banca BRD, Agenția Eforie Nord, Constanța, Cod SWIFT: BRDEROBU
Coduri IBAN pentru LEI: RO30BRDE140SV42915901400, EUR: RO15BRDE140SV42916201400, USD: RO72BRDE140SV42916031400
Telefon: (004)0241-583.246, (004)0741-159.203, E-mail: secretariat@crst-ct.ro, Poșta: Strada Bujorului Nr. 19, 907015 Agigea, Constanța